

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obžalovaného **M. K., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zákona a iné**, o sťažnosti R. Š., podanej proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. júna 2016, sp. zn. BB-3T 8/2016, podanej prostredníctvom zástupcu JUDr. Miroslava Ňuňuka, na neverejnom zasadnutí 30 novembra 2016 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť R. Š. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T 8/2016, z 23. júna 2016 súd rozhodol, že podľa § 51 ods. 2 Tr. poriadku sa návrh na vyňatie vecí – nehnuteľností evidovaných Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. X., pre k. ú. R., konkrétne stavby – poľnohospodárska usadlosť so súpisným č. X., postavenej na parcele č. X./X.; pozemkov – parciel registra „C“ č. X./X. – ostatné plochy o výmere 831 m²; č. X./X. – ostatné plochy o výmere 753 m² a č. X./X. - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 247 m² (ďalej aj „nehnuteľnosti“), ktoré boli zaistené uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. VII/1 Gv 164/12/1000-469, zo dňa 16. mája 2014 zamietla.

Z odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že Špecializovanému trestnému súdu bol doručený návrh na vyňatie vyššie uvedených nehnuteľností zo zaistenia, podaný R. Š., prostredníctvom zástupcu, JUDr. Miroslava Ňuňuka z dôvodu, že nadobudla predmetné

nehnutelnosti do vlastníctva na základe riadne uzatvorenej kúpnej zmluvy z 15. mája 2014, pričom bezprostredne po uzatvorení kúpnej zmluvy bol 16. mája 2014 na Okresný úrad Senec, katastrálny odbor, podaný návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva zaevidovaný pod č. V..

Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. VII/1 Gv 164/12/1000-469, zo 16. mája 2014 bolo zakázané nakladať s majetkom obžalovaného M. K. – s pozemkami parc. č. X./X., parc. č. X./X., parc. č. X./X. a so stavbou – poľnohospodárska usadlosť súpisné č. X. na parc. č. X./X.. Z kúpnej zmluvy mal súd zrejmé, že bola uzatvorená 15. mája 2014 podľa § 588 a nasl. Obč. zákonníka medzi obžalovaným, zastúpeným A. Š. (ako predávajúcim) a R. Š., nar. X., trvale bytom P. X./X., B. (ako kupujúcou). Predmetom zmluvy boli dotknuté nehnuteľnosti. Kúpna cena vo výške 165 969 eur mala byť kupujúcou zaplatená v hotovosti predávajúcemu, a to čiastkovo dňa 06. júla 2007, dňa 25. júla 2007 a dňa 18. septembra 2007. Zo zmluvy vyplýva, že kupujúca nadobudne vlastnícke právo k predmetu zmluvy až vkladom do katastra nehnuteľností, pričom tieto nehnuteľnosti boli kupujúcej odovzdané už dňa 06. júla 2007.

Z rozhodnutia Okresného úradu Senec, katastrálny odbor č. V. z 26. mája 2014 mal súd zrejmé, že katastrálne konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva, týkajúceho sa nehnuteľnosti, vedenej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. X., k. ú. R. sa v súlade s § 31a písm. f/ katastrálneho zákona prerušuje do času, kedy uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. VII/1 Gv 164/12/1000-469, zo dňa 16. mája 2014 zanikne alebo bude zrušené. Nakoľko katastrálne konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva, týkajúceho sa nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor na LV č. X., k. ú. R. bolo prerušené, vlastníkom nehnuteľností je stále obžalovaný. Z uvedeného dôvodu návrh R. Š. na vyňatie vecí zamietol. Záverom uznesenia súd poukázal na okolnosti prevodu dotknutých nehnuteľností, za ktorých mal prevod vlastníckeho práva za špekulatívny.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. júna 2016, sp. zn. BB-3T 8/2016, podala prostredníctvom zástupcu riadne a včas sťažnosť R. Š.. Podanú sťažnosť odôvodnila tým, že rozhodnutie o vyňatí vecí zo zaistenia

aktuálne predstavuje jediný dostupný prostriedok právnej ochrany, nakoľko pre právoplatné neukončenie konania o navrhnutom vklade vlastníckeho práva nie je možné domáhať sa vlastníckeho práva inou cestou. Predložila potvrdenia o úhrade celej deklarovanej kúpnej ceny k rukám preberajúceho, M. K., r. č. X./X., ktorý ju v mene obžalovaného prebral od matky navrhovateľky, čo má byť deklarované v predložennom splnomocnení. V súvislosti s pochybnosťami ohľadne veku navrhovateľky a spriaznenosti s jej matkou uviedla, že predložená zmluva o budúcej kúpnej zmluve bola uzatvorená s matkou navrhovateľky, pričom zmluva explicitne obsahuje možnosť jednostranného postúpenia práv zo zmluvy na navrhovateľku, k čomu aj došlo. Všetky listiny boli nespochybniteľne vypracované a uzavreté v čase, ktorý približne 6 rokov predstihuje vydaný zákaz nakladania s dotknutými nehnuteľnosťami, pričom podľa predloženého znaleckého posudku, navrhovateľka s matkou dotknuté nehnuteľnosti celú dobu riadne užívajú a zhodnocujú. V prípade neskoršieho právoplatného uloženia trestu prepadnutia majetku budú nehnuteľnosti predmetom majetkovej podstaty v rámci konkurzného konania na majetok obžalovaného. Navrhovateľke tak bude reálne sťažené hájenie práv z dôvodu, že konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva bude zastavené podľa § 47 zák. č. 7/2005 Z. z.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a dospel k záveru, že Špecializovaný trestný súd správne rozhodol, keď návrh R. Š. na vyňatie vecí zo zaistenia zamietol.

Podľa § 47 ods. 1 Obč. zákonníka ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

Podľa § 133 ods. 2 Obč. zákonníka ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného poriadku zaistenie treba obmedziť, ak sa ukáže, že nie je potrebné v rozsahu, v akom bolo nariadené. Ak boli zaistením postihnuté veci patriace inej osobe ako obvinenému alebo právnickej osobe uvedenej v § 50 ods. 1, vyjmú sa zo zaistenia.

Z obsahu trestného spisu má sťažnostný súd zrejmé, že 25. septembra 2014 bola podľa § 234 ods. 1 Tr. poriadku prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry proti obžalovanému M. K. podaná obžaloba a to, pre skutky označené v obžalobe č. 1/ a č. 7/, ktorými sa mal obžalovaný dopustiť v skutku 1/ zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zákona a v skutku 7/ trestného činu vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ a písm. h/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z.

Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. VII/1 Gv 164/12/1000-469, zo dňa 16. mája 2014 bolo obžalovanému zakázané nakladať s majetkom, nehnuteľnosťami a to s pozemkami parc. č. X./X., parc. č. X./X. (rozd. GP č. 385/08 na parc. č. X./X.), a so stavbou – poľnohospodárska usadlosť, súp. č. X., na parc. č. X./X., P./X., pričom predmetná poznámka bola zapísaná do katastra nehnuteľností.

R. Š. sa v podanom návrhu na vyňatie veci zo zaistenia z 23. mája 2016 ako aj v preskúmvanej sťažnosti domáhala vyňatia zo zaistenia vyššie uvedených nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. R., majúc za to, že je vlastníčkou predmetných nehnuteľností, nakoľko bola dňa 15. mája 2014 uzatvorená kúpna zmluva, medzi obžalovaným ako predávajúcim, v zastúpení A. Š., matkou R. Š., na základe plnomocenstva udeleného A. Š. dňa 18. februára 2008 a R. Š. ako kupujúcou, pričom následne 16. mája 2014 bol na príslušnom katastrálnom odbore podaný návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech R. Š.. R. Š. v návrhu ako aj v preskúmvanej sťažnosti poukazovala na okolnosti nadobudnutia dotknutých nehnuteľností, na základe ktorých bola toho názoru, že je vlastníčkou predmetných nehnuteľností, napriek tomu, že konanie o povolení vkladu vlastníckeho práva bolo z dôvodu zaistenia nehnuteľností podľa § 31a písm. f/ katastrálneho zákona prerušené s tým, že podľa predloženého znaleckého

posudku spolu s matkou, A. Š., dotknuté nehnuteľnosti po dobu 6 rokov riadne užívajú a zhodnocujú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako sťažnostný súd sa stotožňuje s argumentáciou Špecializovaného trestného súdu, ktorý v napadnutom uznesení poukázal na ust. § 47 ods. 1, § 133 ods. 2 Obč. zákonníka, z ktorých je zrejmé, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam sa nadobúda až vkladom do katastra nehnuteľností (vecnoprávny účinok nadobudnutia vlastníckeho práva). Podľa § 51 ods. 2 Tr. poriadku sa vyjmú veci, postihnuté zaistením, patriace inej osobe ako obvinenému. R. Š. však v konaní kvalifikovaným spôsobom nepreukázala nadobudnutie vlastníckeho práva k zaisteným nehnuteľnostiam.

Vzhľadom na zaistenie predmetných nehnuteľností sa tak sťažovateľka môže svojho práva domôcť v civilnom sporovom konaní vedenom podľa zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, a to podľa ust. § 131 v spojení s § 137 C. s. p., v ktorom konaní civilný súd rozhoduje o určení či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, a v ktorom sa súd môže zaoberať pravosťou predložených dokladov či spôsobilosťou zmluvných strán previesť predmetné nehnuteľnosti. Až na základe takéhoto určenia by bolo možné zaistené nehnuteľnosti na účely zaistenia podľa § 51 ods. 2 Tr. poriadku považovať za nehnuteľnosti, patriace inej osobe ako obvinenému, ktorá skutočnosť by zakladala dôvod na vyňatie vecí zo zaistenia.

Sťažnostný súd sa prikláňa k názoru špecializovaného trestného súdu vyslovenom vo vzťahu k nožnej účelovosti konania účastníkov vyššie uvedenej kúpnej zmluvy z 15. mája 2014 a to najmä s poukazom, že R. Š. sa 7 rokov po faktickom odovzdaní nehnuteľností svojho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam nedomáhala.

Vzhľadom na vyššie uvedené, sťažnostný súd sťažnosť R. Š. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. BB-3T 8/2016 z 23. júna 2016, ktorým zamietol návrh na vyňatie nehnuteľností zo zaistenia podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 30. novembra 2016

JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová